

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:
Pe un an 160 Lei
Pe jumătate de an 80 „
Pe un pătrar de an 40 „
Un număr 3 Lei.
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 5471 E. ex 1928.

Cătră Oficiile protopresbiterale și parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

În legătură cu „Regulamentul pentru Administrarea Fondului General de Asigurare a imobilelor bisericesti” și cu „Instrucțiunile”, cari lămuresc aplicarea lui, s'a trimis Oficiilor parohiale un „Tablou” în două exemplare.

Dupăce se vor complecta rubricile acestui „Tablou”, conducătorii Oficiilor parohiale le vor data și subserie pe lângă prevederea cu sigilul oficial și vor înainta ambele exemplare direct Consiliului nostru eparhial cel mult până la 25 Octomvrie 1928.

Caransebeș, din ședința Cosiliului eparhial, ținută la 2 Octomvrie 1928.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

O școală primară confesională înființată în Mehadia la 1780.

În unele ziare a apărut știrea că la 8 Noembrie c., în Mehadia se vor sărbători 120 ani dela zidirea unei școli primare naționale române. Aceasta se baza pe o notiță făcută pe marginea unei cărți de cărturarul protopop Nicolae Stoica de Hațeg (1795—1832): „1808 Septemvrie 15 începură maurii a zidi școală românească”...!

Un eveniment foarte important ca într'un sat să se zidească un local pentru o școală românească, acum 120 ani. Un prilej de a se

sărbători acest eveniment cu tot fastul cuvenit, mai ales că la București s'au comemorat acum 6 ani, 100 ani dela înființarea primei școli primare, iar la Iași în anul acesta au avut loc serbările centenare ale școalei primare.

Iată Mehadia, pe vremuri cu o episcopie — prima în Dacia (a. 535) care exista și înainte de lupta dela Mohaci (1526), sediul Banilor, chiar Voevozi (1439), fortăreață puternică în jurul căreia s'au dat lupte grele (1552, 1717, 1738, 1788—89) — azi un sat fără deosebită însemnătate, se bucură pe teren școlar primar de o glorie mai mare, cu o vechime mai însemnată decât Bucureștii și Iașii, deoarece la „1808 începură maurii a zidi școală românească”...

Se presupunea și cu drept cuvânt, că și înainte de această dată a existat școală românească, în vre-o casă particulară, poate chiar în casa protopopului Nicolae Stoica de Hațeg care în anul 1776 căută să fie „deutscher Lehrer” în Corni, unde fu diacon, apoi preot. Dela Corni veni la Mehadia ca protopop (23 Mai 1795).

O întâmplare norocoasă mă făcu să descopăr de curând câteva date foarte prețioase cu privire la trecutul Mehadiiei, între altele și cu privire la școala românească.

Am o carte manuscris, voluminoasă: „*Topografische Beschreibung von dem Militar Ort Mehadia*”, prima carte funduară a acestui sat, care spre norocul nostru a putut fi salvată ca azi să ne fie o mărturie prețioasă de ceea ce era în Mehadia înainte de 1780.

Cred că nu va fi lipsit de interes să reamintesc o pagină din trecutul acestei localități,

de care era strâns legată și soartea comunelor învecinate.

Dieta din 1741, prin art. de lege XVIII p. 5 întregește conșinuiul militar cu ținuturile până la hotarul Munteniei. La 19 Sept. 1751 împărăteasa Maria Terezia, decretează Banatul de provincie administrată după sistemul Cameral Provincial, care produse mari nemulțumiri printre populație încât Impărăteasa se văzu nevoită să trimită la 1767 pe fiul său Iosif II, la fața locului. La 18 Aprilie 1768 împăratul Iosif dispune înființarea „Batalionului Românesc” cu sediul în Jupalnic, la care aparțin și Mehadia. Locuitorii nu se putură obicinui cu această orânduială și de aceia mulți fugiră în Muntenia de unde însă se reîntoarseră din cauza cazacilor, alții fugiră pe la Murăș și Tisa, iar când se reîntoarseră, casele lor erau vândute. La 1772 Batalionul Românesc se încadră la Regimentul 2 de grăniceri, iar la 1775 înființându-se Regimentul de graniță românesc iliric bănățean Nr. 13 acest batalion fu repartizat acestui regiment care își avu garnizoana în Mehadia dela înființare și până la 1777. La 1777 începură a se zidi locuințe pentru ofițeri și funcționari, în total 20 de clădiri. În baza unui ordin al consiliului de război din Viena din 10 Noembrie 1777 s'a aprobat ca locuitorilor să li se dea câte 150 st. p. plăți de casă precum și loturi din câmp, livezi, vii și grădini.

Intre anii 1780—1785 s'a făcut „întâiul mapirung” de către vre-o 60 ofițeri și cadeți. Cred că în acest interval s'a lucrat și la această carte topografică care cuprinde clădirile din materialele bune (7), case de nuele lipite cu lut (55) bordee (279). Printre clădirile solide se amintesc: „o biserică catolică, o casă parohială catolică, o școală primară, toate proprietatea aerariului, o biserică gr. ort. neunită, proprietatea comunei (1780) o școală primară a bisericii gr. ort. neunită în proiect de zidire”. După ce se enumără funcționarii și militarii, comercianții, industriașii, se amintesc și următorii: 1 preot catolic și 1 capelan, ambii minoriți, 2 învățători (Normalschullehrer) (Școala primară germană există dela 1774). Românii au: 1 protopop (Ștetan Dimitrievici? — 1795), 2 preoți (Atanasie Stoica de Hațeg 1750—1792 și Samuilă Popovici 1771—1791),

1 învățător (Walachischer Schullehrer), 275 familii (Walache) 13 comercianți, 13 profesioniști și 23 de țigani (Neu-Banater). Urmează apoi înșirarea familiilor și mărirea proprietății lor precum și foaia cadastrală a fiecăruia cu modificările obvenite până la 1802.

Deci presupunerea noastră că a existat o școală românească și înainte de 1808 se adevărește pe deplin prin descoperirea de mai sus.

Mai reese că această școală a fost confesională, proprietatea comunității gr. ort. neunită.

Cine a fost primul învățător al acestei școli primare confesionale, care va fi învățat în limba maternă pe fiii dornici de carte din Mehadia și satele învecinate? Cercetările mele, destul de minuțioase, până acuma nu au dat nici un rezultat. Presupun că cel dintâi învățător a fost preotul Atanasie Stoica nobil de Hațeg care la 1744 fu preoțit la Râmnic de Episcopul Grigorie, ori chiar unul din fii săi protopopul Nicolae, ori Gheorghe, Costa sau Cristofor, cari toți au fost preoți în Mehadia.

Primul învățător confesional pe care îl știm din o notiță făcută de el însuși în Mineiul lunei (Râmnic 1780) este *Dimitrie Dimitrievici*: „Scris-am eu Dimitrie Dimitrievici fiind învățător la anu 1801 și care slujește din anul 1799” iar pe un liturghier tot din Râmnic (1768) protopopul Nicolae scrie următoarele; „1807 Noembrie sau cetit sistema cea nouă a graniței cu veselie prin învățătorul Dimitrie Dimitrescu și au talmăcito de pe nemție”. Acest Dimitrescu din 1807 este același cu Dimitrievici din 1799. Poate a fost fiul protopopului Ștetan Dimitrievici, sau fratele preotului Nicolae Dimitrievici, preotul Mehadiiei în 1790—1830.

După multe zbuciumări, după ultimile lupte cu Turcii la a. 1788—89 și după ce s'au șters ultimele urme ale stricăciunilor făcute — turcii au dat foc satului, au început să se gândească la realizarea proiectului din anul 1780, zidirea unui local de școală. „La 1808 Septembrie 15 începură maurii a zidi școală românească”, după cum scrie protopopul Nicolae Stoica de Hațeg. Această școală a fost pe locul unde azi se găsește hotelul Bervanger, în fața casei protopresbiterale clădită tot de prota Stoica.

Acum când prăznuim 150 ani dela înființarea uncea dintre cele mai vechi școli confesionale în Banatul nostru și în anul când să împlinesc 120 ani dela mutarea ei în localul propriu ridicat cu multe și grele sacrificii, ne închirăm cu evlavie memoriei celor buni și anonimi români cari în entuziasmul lor ne-au dat prilejul ca în al 10 an dela înfăptuirea României întregite să fim părtași la acest praznic.

Câți vom fi față la acest mare eveniment cultural în ziua de 8 Noembrie? Oare cronicarul zilei va lăsa și el vre-o ștre generațiilor viitoare, scrisă pe margine de carte sfântă, despre serbarea dela 8 Noembrie 1928? Nădăjduim că va scrie și va avea ce scrie.

Preot **Coriolan I. Buracu**
Dir. Palatului Cultural și al Bibliotecii
I. G. Bibicescu din T.-Severin.

Chipuri de preoți.

Popa Stanciu din Negrași.

Ești de-o părere cu mine, frate preot văduv de astăzi, că amărâtă mai era viața preotului văduv de altădată.

Gândește-te numai. Incepea și el cât de cât o gospodărie în satul spart de atâtea ori de puhoiul nestatorniciei vremurilor: o casă de gard învelită cu stuf, împodobită cu velințele de zestre ale preotesei și cu șervetele dobândite la slujbe, și puse la icoanele luminate de candelă și îmbălsămate de busuioc. Celarul nu este prea gol căci părintele muncește la câmp ca și sătenii lui și mai capătă și din sat, că așa au pus cuvânt: să-i dea toamna din bucate. Nu e belșug, dar nu se simpte lipsă. Preot cu credință, Dumnezeu îl binecuvintează cu odrasle și ca o vie cu multe lăstări se aseamănă masa lui înconjurată de copilași. Ei fac bucuria părinților în ziua necazurilor; în cântecul de leagăn al mamei preotese precum și în ritmul de luica pe genunchi al lui tata părintele se strecoară sfioase planuri de viitoare preotese și viitori preoți. Iată copilul cel mare a început să slovească la Ciaslov și să ajute părintelui în altar, iar fata cea mare coase poale la iconostas și spală ștergarele de la icoanele împărătești.

Dar fericire nu este pe pământ, ci mai mult durere trupească și amărăciune sufletească. După a șaptea naștere s'a dus maica preoteasa cu mâinele pe piept, lăsând un prunc de trei luni că plâng toți de mila lui și-un cârd de copii mărunți și neajutorați. Filosofia satului cuprinde întâmplarea în două cuvinte: preotesei i-a sosit ceasul, iar părintelui i-a fost dat să guste păharul amărât al văduvei.

Acum, ce-ai făcut frăția ta când ai rămas văduv, știm cu toții și ajute-ți Domnul să fii în numărul celor

cinci din sută care mai dau ascultarea unui prăfuit de canon neputincios astăzi. Dar ascultă ce-a făcut popa Stanciu de acum trei sute de ani și ca el atâtea preoți văduvi mai din vechi și mai dincoace până mai ieri, în zilele părinților noștri. Când s'a întors dela mormânt acasă și și-a văzut ceata de copii, — mai ales pe fetița cea mare, în brațe cu fratele ei de trei luni, care plângea de-ți rupea inima după sânul mamei —, i-a venit în minte multe; viața bună dusă până atunci și calea colțuroasă deschisă înainte, dar numai un lucru nu i-a putut trece prin gând: că s'ar putea însura a doua oară.

Sute de ani se urmasse întocmai pravilei care nu îngăduia căsătoria a doua a preoților și această pravilă trecuse în obicei, în firea preoției. Cine se pregătea să ia darul preoției știa că în sarcina spetelor lui se ascunde și acest ghimpe. Căci glava 75 din Pravila cea mare spunea ritos: „Canonul întâiu al săborului dela Neochesaria poruncește: vreun om ce nu se va însura și se va face preot de june, iară după preoție va vrea să se însoare, unul ca acela i se ia preoția de tot, iară dela biserică nu se gonește. Iară de va fi alt preot și-i va muri preoteasa și va rămânea văduv (și) apoi va vrea să ia altă muiere, ia-i-se și lui preoția; iară dela biserică nici acela nu se gonește“. Ci abatere dela această glavă nu încăpea.

De aceea popa Stanciu — și toți ca el — s'a îmbrăcat în nevoi, pe lângă tată s'a făcut și mamă de crescut copii, a legăna, a dormitat a alergat prin sat după față a purtat grijă de cei șapte copii și dungi adânci i-au crestat fruntea și i-au asprit chipul. Focul lui nu l-a spus oamenilor în gura mare, ci în cuvinte stăpânite l-a încredințat Sfintei Evanghelii, care este mângăetoarea întristaților: „† Am scris eu popa Stanciu din Negrași să știe că s'au pristăvit preoteasa Maria la păreasimi, în ziua de Cărstopoclonenie (= închinarea sfintei cruci). Și au rămas popa sărac (= văduv) cu șapte coconi: Sanhira de 16 ai (= ani) și Dobra de 13 ai și Voica de 9 ai și Anghel de 8 ai și Dobrea 4 ai și Marina 6 ai și Zaharia de tri luni: mult mai plânge după mumă-sa. Am scris la vremea 7134 (1626) și a fost Domn Alixandru Voivode și au morit și Radu Voivode atunceși l-au adus mort dela Moldova“.

Greutatea casei lui nu i-a ușurat-o altul strein căci babele din sat fug de casa cu copii mulți și mărunți iar țarancă dădacă la copii streini nu se pomenea atunci; și preotul nu și-ar fi îngăduit să aducă femei tânără în casă. A făcut cum a putut. Fetițele mai mari Sanfira și Voica s'au hârsit de mici cu nevoile și tinerete fără grijă ele n'au cunoscut: ele au spălat, au cârpit, au primenit, au învățat să țeasă și să gătească tain de masă. Anghel ca mai mare a ferit și el de foc, de apă pe cei mai mici și a ajutat surorilor la treaba casei. Și așa, cu greu, fără dragoste caldă de mamă s'au ridicat și ei. Ba încă, știind de mici greutatea vieții, au ieșit mai buni decât cei crescuți în răsgâiala mamei.

Iar spre bătrânețe, începe popa Stanciul să aibă jarăș bucurii. Anghel al lui, care era de 8 ani când i-a murit preoteasa, e mare acum, a ieșit cuminte, a învățat carte și se pregătește de proctie. Popa Stanciul gândindu-se la sfârșitul vieții sale și la rugăciunile de pomenire de la proscomidie ia în mâni sfânta Evanghelie cea mângâitoare în durere, deschide la început și, după ce recitește ce scrisese odată, caută la sfârșitul Evangheliei lui Mateiu și pe locul rămas alb scrie cu mână credincioasă: „† scris-am eu popa Stanciul de rândul acești cărți. După moartea mea să fie lui Anghel; să-i fie pomeană că-mi este fecior; să zică: veșnica lui pomenire“.

* * *

Frate preot vădov care te-ai însurat a doua oră, nu te măhni că scriu cuvânt duios pentru popa Stanciul și pentru toți ca el, cari și-au păstrat cu greutate mari văduvii curate. Frăția ta te bucuri pe această lume. Vrednic este popa Stanciul să se bucure pe lumea cealaltă.

Preotul **Niculae**
de la biserica Boteanu.

(„Apostolul“, București).

Lege

pentru regimul general al Cultelor.

Art. 32. — Completarea veniturilor clerului și plata funcționarilor cultelor se vor face după norme generale, stabilite prin lege și în armonizare cu salariile funcționarilor publici.

Art. 33. — Pentru a putea obține ajutor, dela Stat în scopul susținerii clerului slujitor, parohiile sau comunitățile ce se vor înființa de aci înainte trebuie să aibă cel puțin 400 familii în comunele urbane și 200 în comunele rurale.

În cazuri bine motivate se pot ajuta și parohii sau comunități cu un număr mai mic de familii.

Art. 34. — Cultele cari primesc ajutor dela Stat vor ține conturile de venituri și cheltueli la dispoziția Ministerului Cultelor, care va controla dacă sumele acordate au fost întrebuințate potrivit destinațiunii lor și cu respectarea legii contabilității publice privitoare la instituțiile cu caracter autonom.

Controlul prevăzut în acest articol se va face pe baza unui regulament special, întocmit de Ministerul Cultelor împreună cu Ministerul Finanțelor.

Art. 35. — Toate numirile membrilor clerului și funcționarilor de orice categorie ai cultelor în posturi subvenționate de Stat vor trebui să fie comunicate Ministerului Cultelor.

Art. 36. — Ordinele și congregațiile religioase, existente pe teritoriul Statului român

înainte de promulgarea acestei legi, își vor păstra actualele case și mănăstiri, dacă îndeplinesc condițiile legilor în vigoare și dacă superiorul (provincialul) și membrii lor vor fi cetățeni români și vor locui în țară.

Superiorii (provincialii) și membrii cari nu vor voi sau nu vor dobândi cetățenia română nu vor mai putea rămâne în țară ca membri ai ordinului ori congregației respective.

Termenul de îndeplinire a acestei condițiuni va fi fixat de Ministerul Cultelor.

Case și mănăstiri noi vor putea fi deschise numai cu autorizația guvernului.

Ordine și congregațiuni noi nu se vor putea așeza în țară decât pe bază de lege.

Art. 27. — Averele cultelor dispărute revine de drept Statului.

Art. 38. — Instituțiunea patronatului cu drepturile și obligațiunile de orice categorie este și rămâne desființată fără nici o indemnizare.

Art. 39. — Situația juridică (titlul de proprietate) a imobilelor (biserici, case parohiale și dependințe) și bunurilor bisericesti cari până la promulgarea acestei legi erau patronate se va verifica și eventual rectifică în cărțile funduare după următoarele principii:

a) dacă se constată, cu ocazia verificării, că aceste imobile și bunuri aparțin comunităților bisericesti locale, ele rămân în deplina lor proprietate și posesiune.

b) dacă se constată că aparțin patronului — fie acest Stat sau instituțiune a sa (județ, comună, etc.), fie particular — ele rămân în proprietatea acestora, dar în posesiunea comunității locale;

c) dacă patronul particular, care deține un drept de patronat personal, a dispărut, dreptul de proprietate al imobilelor și bunurilor trece asupra Statului, iar posesiunea rămâne comunității locale;

a) dacă patronul imobilelor și bunurilor bisericesti dintr'o comunitate locală, care s'a desființat pe cale legală sau prin dispariția credincioșilor, este Statul, acesta va dispune liber de ele; iar dacă este un particular, acesta, în acord cu Ministerul Cultelor, va afecta posesiunea lor pentru trebuințele generale ale cultului.

Aceleași principii se aplică și pentru cazul că e vorba de alte părți constitutive și instituțiuni ale cultelor decât comunitățile locale.

Verificarea prevăzută în acest articol va fi făcută, la cererea Ministerului Cultelor, de tribunalele în circumscripția cărora se află imobilele și bunurile, după ce vor fi citate părțile interesate.

Statul va fi reprezentat prin Ministerul Cultelor.

Hotărârea tribunalului este supusă apelului în termen de 15 zile dela comunicare.

Hotărârea definitivă va fi înaintată judecătoriei unde se află cărțile funduare spre a se face confirmarea sau rectificarea cuvenită.

Art. 40. — Corespondența organelor bisericesti cu autoritățile Statului se va face în limba română.

(Continuare în Nrul viitor).

Baptismul e contrar ideii noastre naționale.

Cuvântare ținută de ppresb. Al. Munteanu la conferința preoțimii tractului Bisericii-albe, în Socolari.

*Iubiților frați în Christos,
Iubiți Creștini,*

Impărtășiți fiind de binecuvântarea și grația arhierască, am adunat preoțimea tractului Bisericii-Albe la Socolari, într'o conferință colegială de toamnă, în baza programului aprobat de Prea Sfințitul nostru Episcop și Venerabilul Consiliu Eparhial. Comuna Socolari este un cuib de sectari baptiști. Aici avem datorința a veni mai deseori. De-o parte, ca să nu lăsăm poporul dibuind în rătăcire, de alta, ca prin prezența și prestațiunile noastre din conferința de azi, să contribuim la reîntoarcerea celor rătăciți la sânul măicei noastre adorate, care este sfânta noastră biserică, depozitara sufletului românesc de pretutindenea din toate timpurile și locurile. Mi-am propus a Vă întreține puțintel asupra tezei: „Baptismul e contrar ideii naționale“. Când eram protopop al tractului Peștes în Bilhor, acum 15—20 ani se ridicase la Topa de Criș un edificiu, pe care dacă l-ai văzut de departe ai zis: e o biserică, iar văzut mai de aproape îți venea ori să te scandalizezi ori să râzi cu hohot. Autorul acestui edificiu bizar este un om excentric Victor Palady proprietar în această comună.

Pentru a Vă face o idee clară despre antinaționalismul faptei lui Palady Victor, voiu spune, că pentru a înșelă pe românii uniți, din comuna lui, la baptism, a făcut din edificiul din chestie o casă, ca nelumea, cu turn, ca să fie asemănătoare bisericii. A pus în vârful turnului o cruce, pe care baptismul o detestă. Cam sub ferești a scris în două limbi ideea cosmopolită cu înțeles ad literam: „Casa această este casă de rugăciuni pentru toate popoarele“, paralel în limba românească și în cea maghiară. Trecătorii români ca și cei unguri să știe, că aci este casă de rugăciune baptistă, unde creștinul ortodox de ieri, român de origine, poate sta alături de creștinul catolic, reformat de ieri, aparținând rasei maghiare.

Românii baptiști sunt frați cu ungurii baptiști, legătura de frăție poate merge mai departe și cu turcii, cu tătarii și cu evreii baptiști, numai cu frații ortodoxi,

rudenii de sânge de ieri nu se mai cunosc. Eră prea firese să crească bucuria elementului conducător maghiar care, pe atuncea, eră prea fericit să ne știe împrăștiați ca făina orbului și învrăjbiți până la cuțite. Desunirea noastră, întunecul minții baptiste n'o vede, iar inamicul prin țaria solidarității sale naționale se putea menține la conducere fără teama unei opoziții efective.

Vedeți bine fraților, că înșelăciunea și cosmopolitismul stă la baza sectelor distrugătoare de stat, iar ai noștri în mod conștient ori inconștient, se pun în serviciul baptismului desigur pentru a-și mulcomi întrucât mai este cu puțință conștiința încărcată de mulțimea păcatelor. Eu n'am văzut în viața mea o biserică creștină, lângă care, cam spre altar, să fie făcută o latrină. Forma turnului în vârf cu cruce, partea zidirii care ar răspunde la altar și naos, este de o construcție bizar-ridicolă. Ai zice, că are formă de sinagogă și nu-e, ai zice, că-i un fel de teatru și nu-e! Când o concepție religioasă își perde legătura și se abate dela ideea fundamentală a credinții strămoșești ea nu poate străbate prin tainițile tradiției fără poticnire, este prin urmare, o aberație, care neapărat, trebuie combătută încontinuu și cu un plan sistematic fără oboseală.

Ideia de popor românesc, cu evoluția lui istorică, cu afirmările specifice și calitățile lui superioare, doșpită în leagănul credinței străbune, se opune, cu ultima energie, oricărei veleități sau porniri detestabile sectare. Toate inteligențele active din sânul neamului nostru, în cursul veacurilor trecute, au înțeles să aducă o închinăciune de recunoștință bisericii, care în vremuri de bejenie de cumplite răscoliri sufletești a precizat raportul de omogenitate între sufletul religio al acestui neam și între ființa lui etnică. De aceea când ai zis „dreptcredincios“, ai priceput numai de cât „ortodox“, iar ortodoxia este, de aproape 2000 ani, maica spirituală a neamului daco-român. „Nimenea în materie de secte nu are voie a se referi la neștiință. Neștiința nu scuză pe nimeni, căci fiecare are glasul conștiinții. Acest glas al conștiinții în materie de secte, răsună puternic. Cel ce în doctrina lui respinge uzul armei chiar și în caz de război, face dovada, că este împotriva stăpânirii, care nu înzadar poartă sabia, precum zice Ap. Pavel“. (Ep. Grigorie al Aradului). Aceste cuvinte ale distinsului Ierarh adânc cunoscător al sectelor, evidențiază în mod plastic, lipsa de patriotism și justifică prin urmare pe deplin titlul acestei conferențe: „Baptismul e contrar ideii naționale“. „Pela anul 1534 începură a se reboteza unii oameni din orașul Münster din Germania. Mulți se simțiau atunci atinși de un oarecare fior religios, manifestat prin spas-uri tremurătoare, produse de o beătură amețitoare, amestecată cu elemente chimice înzestrate cu anumite efecte amețitoare, după care în limbi vorbiau“. (Ep. Grigorie al Aradului). Adecă la fel cu bețivanii tuturor timpurilor, cu întortocheri de fraze, frânturi de sunete și silabe, la fel cu vrăjitorii Phythias, ori ale marilor „inițiați“ teosofici din zilele noastre, cu acele articulări

bombastic-dodonice ale babelor, cari, înșirând toate boalele din lume, au aerul să le vindece, „cu un ain (usturoi), cu un pain, cu o coadă de vătra”. S'a zis adesea, că religia ortodoxă, cu biserica prin care se exteriorizează ea este și rămâne depozitara sufletului românesc genuin, a sufletului poporului românesc daco-roman

Cine se pune să lucreze cu pasiune păcătoasă împotriva ideii de biserică, de preot și de sfintele taine, este dușman neîmpăcat al idealismului românesc salvator. Și, cum bapțiștii, ziși în genere pocăiții, nici nu prind arma, nici nu recunosc biserica, nici nu recunosc preoția și tainele, rămâne clar și neîndoios, că ei sunt unealta și fac bucuria vrăjmașilor, cari tremură de fericire văzându-ne desmembrați și pe chestii religioase nu numai pe cele politice. Preotul rus Stratilov zice următoarele: „Numirea de creștin ne vine dela Domnul și Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Christos. Cuvântul Christos are origine grecească și însemnează Uns. În vremile vechi, nainte de venirea Domnului Christos pe pământ să ungeau cu mir împărații, arhieriei și prorocii, de aceea ei se numeau unși sau unșii lui Dumnezeu!! Eu zic: Intreita însușire a Domnului Christos: de împărat, arhieriu proroc, ne amintește tuturor creștinilor, născuți în legea lui, că îndată după primirea sf-tului botez să fim unși cu pecetea darului Sf-lui Duh, adevă să primim și ungera sau taina sf-tului Mir. Noi toți aceia, cari mărturisim simbolul credinței nealterat și neschimbat, cari prin urmare profesăm dreapta credință dintru început, ne putem numi creștini ortodoksi; sau dreptcredincioși. Din această credință strâns legată de sufletul poporului nostru, s'a făcut contopirea religiei cu naționalitatea. „Bade, ia'n spune-mi Dta acuma, de ce lege ești născut?” — „Mis român și d'aia mis dă legea românească”!. Am ajuns va să zică aci „Legea românească”. Iar bapțiștii, cari s'au separat de noi luând dela catolici, dela ortodoksi și mai ales dela protestanți ideia și formele cultului lor, chiar dacă limba, portul și obiceiurile sunt și rămân acelea din satul lor; ei n'au „lege românească” pentru că s'au despărțit volnic cu pismă și cu mânie de maica sufletului românesc — biserica ortodoxă.

(Urmează în Nrul viitor.)

ȘTIRI

Personale. Prea Sfințitul nostru Episcop, dimpreună cu însoțitorii Săi, s'a reîntors acasă Vineri, în 12-lea cor. la 6 ore seara. Aflăm, că Prea Sfințitul a fost adânc impresionat de manifestațiunile de iubire și devotament, arătate în tot felul de semne grăitoare, de credincioșii noștrii. Mai mult chiar, însaș populația germană s'a împărtășit de aceasta bucurie — ca de pildă în comuna Glogoni, unde cu buchete de flori l-au întâmpinat. Prea Sfinția Sa, a adus cu sine și a depus la Capela episcopescă aceste semne de bucurie, florile primite.

Dr. Vasile Stan: Arhieriu de Rășinari.

Din prilejul Sfântului Sinod episcopesc, convocat în Sibiu pe ziua de 14 Octomvrie, adevă pe astăzi, va fi hirotonit întru arhieriu I. P. C. Sa Părintele Arhimandrit, vicar episcopesc Dr. Vasile Stan. — Noului Arhieriu i s'a decernat treapta Sa înaltă în sinodul din 13 Iunie a. c., Metropolia a aprobat-o, iar prin Inaltul Decret regal No. 2053 a fost confirmat în noul său post.

Intru mulți ani Stăpâne!

Congresul general al preoților ortoxi din România, care a fost interzis de a se ținea în Chișinău, se va ținea la București, în aceleași zile de 23 și 24 Octomvrie și cu aceeași programă: învățământul religios în școale și salarizarea Clerului. Deci organizațiile Clerului din Metropolia noastră vor căuta să-și trimită delegații cuveniți.

Ministerul Instrucțiunii printr'o circulară adresată tuturor școalelor de orice categorie, le face cunoscut că pe anul școlar curent se mențin aceleași taxe ca și în anul școlar trecut. Orice majorare a acestor taxe va fi considerată ca abatere gravă.

Societatea Academică din București a studenților noștri bănațeni a lansat zilele acestea un călduros apel către toată populația — intelectuali și țărani — din Banat, solicitându-i ajutorul bănesc pentru închirierea unui local care să serviască de locuință tuturor studenților de aici cari studiază în Capitală. Studențimea a nutrit de mult ideia înființării unui cămin în București; „Cercul Academic Bănățean” a și început — de aproape doi ani — adunarea fondurilor necesare; însuși Consiliul nostru eparhial a contribuit cu un modest ajutor, dând în acelaș timp un tas, din bisericile întregii eparhii, totuș nu s'a ajuns la posibilitatea zidirii unui cămin care să adăpostească pe studenții dela noi. — Comitetul societății a avut, anul acesta, fericita idee de a închiria — până la posibilitatea zidirii unuia propriu — un local. Acoperirea cheltuielilor de felurite feluri reclamă însă sume mari de bani și așa studențimea a făcut un nou apel; să-l sprijinim dar cu toții jertfind după modestele noastre puteri, căci fără jertfe nimic nu se poate realiza.

Șezătoare religioasă — literară aranjează Societatea ort. naț. a femeilor române din Caransebeș astăzi la Sărbătoarea Cuvioasei Mucenițe Paraschiva. Programul șezătoarei festive constă dintr'o conferință, două declamări, un dialog și mai multe puncte de cor executate de corul „Tinerimea” al Societății din Loc.

Groznică întâmplare la Praga. În ziua de 9 Octomvrie, Marți, s'a prăbușit în centrul capitalei cehoslovace, o clădire cu cinci etaje. Prăbușirea enormei clădiri a îngropat aproape 60 dintre lucrători cari lucrau la construirea ei — căci această clădire era în construcție. — Nenorocirea s'ar datori cimentului, de proastă calitate, care n'a legat materialul în timpul necesar.

„Calendarul Românului“ pe anul comun dela Christos 1929 a apărut la **Librăria și Tipografia diecezană, de unde On. preoțime îl poate comanda.**

BIBLIOGRAFIE

Au apărut și se pot comanda dela Librăria diecezană din Caransebeș: **Cărțile de Religione** de *Dr. P. Barbu și Pr. P. Bizerea*, întocmite după Programă analitică ministerială a învățământului primar sancționată cu decretul regal Nr. 2244 din 25 Iunie 1925, și aprobate de Consiliul eparhiei ort. române a Caransebeșului cu ord. Nr. 4482 din 4 August 1928, — pentru:

1. Școalele de copii mici și clasa I. a școlii primare. Prețul Lei 10
2. Clasa II. și III. ale școlii primare. Prețul Lei 10
3. Clasa IV. a școlii primare. Prețul Lei 10
4. Clasele V. VI. și VII. ale școlii primare. Prețul Lei 15.

Sub tipar:

Carte de Religione pentru școalele de adulți și pentru școalele de ucenici.

Cărți de Religione pentru licee și școale normale, întocmite de aceiași autori, după noua Programă analitică:

1. Istoria Testamentului Vechiu pentru clasa I.
2. Istoria Testamentului Nou pentru clasa II.
3. Istoria bisericească pentru clasa III.
4. Istoria bisericii române pentru clasa IV.
5. Dogmele și Liturgia bisericii ortodoxe pentru clasa V.
6. Morala creștină și Dreptul bisericesc pentru clasa VI.
7. Apologetica creștină ortodoxă pentru clasa VII.
8. Metodica Religiei pentru clasa VII a școlilor normale.

CONCURSE.

Pe baza decisului Ven. Consistoriu diecezan ddt. 29 Maiu 1928 Nr. 3248 B. ex. 1928 se eserie concurs pentru întregirea postului de paroh în parohia ortodoxă română de clasa II din Dobrița protopresbiteratul Panciovei, cu termenul de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecezană“.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constatatoare din 34 jugere de pământ arător, după care sunt a se purta sarcinile publice.
2. Cortel liber și grădină corespunzătoare.
3. Birul usitat.

4. Stola fixă statorită de comitetul și sinodul parohial și aprobată de Ven. Consistoriu diecezan în sumă de 1000 dinari (una mie dinari) anual.

Doritorii de a ocupa acest post au să trimită petițiile instruate conform Statutului organic și regulamentul pentru parohii, adresate comitetului parohial din Dobrița, Prea Onoratului oficiu protopresbiteral ortodox român al Panciovei în Satul nou.

Recurenții sunt poștiți a se prezenta, cu prealabila înțuviințare a protopresbiteratului tractual, în sfânta biserică din Dobrița în vre-o Duminică sau sârbătoare, dar nici de cum în ziua de alegere.

Dobrița din ședința comitetului parohial ținută la 2 August 1928. 3—3

Gheorghe Șdicu mp.

Isidor Mărgan mp.

adm. par. și preș. com. par.

notar adhoc.

În conțelegere cu mine: *Ioan Murgu* mp. protopresbiter.

Pe baza ordinului Ven. Consiliu Eparhial ddt. 28 Maiu 1928 Nr. 3305 B. se eserie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pentru ocuparea postului de paroh dela parohia vacantă de cl. III. din comuna Jamul-mic, Protopresbiteratul Vârșetului.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială după care alesul preot va suporta toate dările publice.
2. Locuință în casa parohială.
3. Stola uzitată.

Concurenții — cu cualificațiune în regulă — sunt poștiți a-și înainta petițiile de concurs — instruite conform dispozițiilor Regulamentului pentru parohii — Prea Onoratului Oficiu Protopresbiteral din Vârșet (Vrsac Jugoslavia) adresate Onoratului Comitet parohial din Jamul-mic.

Recurenții sunt poștiți a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare cu prealabila învoire a Prea Onoratului Domn Protopresbiter tractual, în sfta biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare, tipic și oratorie bisericească, dar nicidecum în ziua alegerii.

Dat din ședința comitetului parohial ținută la 8 Iulie 1928.

Alexandru Boroancă mp.

Teodor Cozac mp.

preș. com. par.

not. com. par.

În conțelegere cu mine: *Traian Oprea* protopresbiter.

No. 4124 B. ex. 1928

Acest concurs se publică cu accia că — în baza aliniatului ultim din § 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddt. 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 No. 1553 B. ex. ridicat la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. protoc. 33 ex. 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 24 Septemvrie 1928.

3—3

Episcopul diecezan

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Pentru îndeplinirea postului de paroh la parohia vacanta Gornia-Liubcova protopresbiteratul Biserica-Albă se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia diecezană“ în urma ordinului Veneratului Consiliul Eparhial No. 3623 B. ex. 1928, pe lângă următoarele

Emolumente :

1. Una sesiune parohială constătătoare din 35 jug.
2. Casa parohială cu supraedificatele necesare.
3. Cultul parohial Lei 360 pe an.
4. Botozele și înmormântările gratuit iar cele cu pompă după uz.

Doritorii de a ocupa acest post să-și înainteze cererile de concurs adresate cosiliului parohial din Gornia Prea On. oficiu protopresbiter al Bisericii Albe cu sediul în Răcășdia.

Reflectanții se vor prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare pentru a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie, dar nu în ziua alegerii și numai cu încuviințarea prealabilă a protopresbiterului tractual.

Gornia din ședința Consiliului parohial ținută la 5 August 1928 3—3

Ilie Jurescu mp.
președinte.

Filip Megheles mp.
notar.

In conțelegere cu mine : *Alexandru Munteanu* protopresb.

*

Pentru ocuparea postului de capelan pe lângă parohul Simeon Luca din Iliidia — fiind parohia de cl. II-a, — pe baza decisului Consistorial ddto 13 Aprilie 1921, Nr. 1209 B ex 1921, se publică din nou concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ cu următoarele

Emolumente :

1. $\frac{1}{2}$ sesiune parohială ;
2. $\frac{1}{3}$ din salariul anual de 175 Lei, care se plătește din cassa bisericeii (fondul preoțesc) titulo bir și stolă preoțească.
3. Ajutorul dela stat parohia nu-l garantează iar de cuartir arc să se îngrijească alesul capelan.

Toate dările, ce cad după partea sa de venit, arc să le supoarte alesul capelan.

Concurenții au a-se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare în sfta biserică din Iliidia, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie, cu prealabila încuviințare din partea protopresbiteratului tractual.

Concursele pentru acest post, înstruite conform dispozițiilor legale, sunt a-se adresa consiliului parohial din Iliidia, se vor trimite Prea On. Oficiu protopresbiter al Bisericii albe în Răcășdia. La caz că nu vor fi reflectanți de cl II-a, se vor admite și cei de cl III-a. In conțelegere cu parohul Simeon Luca.

Iliidia la 5 August 1928.

3—3

Ania Ștefan mp.
președinte.

Gh. Verca mp.
notar.

In conțelegere cu mine : *Al. Munteanu*, protopresbiter.

La cererile pentru eliberarea de carnete cu reducere pe C. F. R. taxele să se trimită în numerar.

Corpul Potăreilor, Tribunalul Caransebeș.

No. 535 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului judecătoreii mixte din Caransebeș de sub Nr. 5652/1927 efectuându-se execuțiunea la 20 Iunie 1928 în favorul următoarei Banca Poporală rep. prin avocatul Dr. Antoniu Marchescu domiciliat în Caransebeș, pentru suma de 725 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 4000 Lei — bani și anume : 1. una vacă roșu cu alb de 3—4 ani, 2. un car demontat se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoreii mixte din Caransebeș, de sub Nr. 3698/1928 G. pentru încasarea pretenziunilor de 725 Lei — bani capital cu 12% interese din 1 Septembrie 1927 și speșele de 668 Lei 25 bani staverite până în prezent se fixează termenul de licitație **pe ziua de 17 Octombrie 1928 la orele 9 a. m. în comuna Iaz la locuința urmăritului** și toți aceia, cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 24 Septembrie 1928.

Portărel : **M. Guran**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 198 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881: și în baza art. 19 din legea XL din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoreii mixte din Caransebeș de sub Nr. 7487/1927, efectuându-se execuțiunea la 1 Martie 1928 în favorul următoarei Em. B. Keppich Succesorul din Caransebeș reprez. prin adv. Dr. Ernest Roth domiciliat în Caransebeș pentru suma de 11,100 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 15,000 Lei — bani și anume : 1. una vacă, 2. una junincă, 3. două care de fân se vor vinde prin licitație publică. Deci, în urma decisului Judecătoreii mixte din Caransebeș de sub Nr. 1557/1928 G. pentru încasarea pretenziunilor de 11,100 Lei — bani capital, cu 12% interese din 15 Noembrie 1927 și speșele de 2798 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 20 Octombrie 1928 la orele 3 p m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 24 Septembrie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 409 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 7039/1927 efectuându-se execuțiunea la 5 Iunie 1928 în favorul următoarei Banca Poporală reprez. prin adv. Dr. Antoniu Marchescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 1300 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedchestrare cari sau prețuit în 6000 Lei — bani și anume: Doi cai galbeni de 8—10 ani se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3413/1928 G. pentru încasarea pretenziunilor de 1300 Lei — bani capital 12% interese din 15 Octombrie 1927 și spesele de 1055 Lei 25 bani staverite până acum, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 19 Octombrie 1928 la orele 11 a. m. în comuna Vălișoara (Bolvașnița) la locuința urmăriților** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu aceia observare că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 24 Septembrie 1928.

Portărel, **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 580 Port. 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3136/1926 efectuându-se execuțiunea la 14 Decembrie 1926 în favorul următorului Eugen Weltmann reprez. prin avocatul Dr. Antoniu Marchescu dom. în Caransebeș, pentru suma de 1020 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedchestrare cari s'au prețuit în 2000 Lei — bani și anume: Una mașină de cusut uzată se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Craansebeș de sub No. 5557/1926 G. pentru încasarea pretenziunilor de 1020 Lei — bani capital cu 12% interese din 1 Ianuarie

1926 și spesele de 608 Lei 40 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 15 Octombrie 1928 la orele 10 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acca observare, că mobilele menționate mai sus în baza art. 107, 108, din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a Legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 24 Septembrie 1928.

Portărel **M. Guran**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 371 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881: și în baza art. 19 din legea LXI din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 7960/1926 efectuându-se execuțiunea la 7 Maiu 1928 în favorul următoarei Banca Poporală reprez. prin avocatul Dr. Antoniu Marchescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 8000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedchestrare cari s'au prețuit în 8000 Lei — bani și anume: 1. Una mașină de cusut Nr. 2482852, 2. două garderoabe cul. galbenă, 3. una canapea pluș roșu se vor vinde prin licitație publică. Deci, în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș, de sub Nr. 2552/1928 G. pentru încasarea pretenziunilor de 8000 Lei — bani capital, cu 12% interese din 1 Octombrie 1927 și spesele de 2216 Lei 25 bani staverite până acum, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 16 Octombrie 1928 la orele 9 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 24 Septembrie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

No. 646 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881, și în baza art. 19 din legea LX. din 1908, prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei urbane din Cluj de

sub No. 2872,1928, efectuându-se execuțiunea la 24 Iulie 1928 în favorul următoarei firma Institutul comercial de credit din Cluj repr. prin avocatul Dr. Ernest Roth, domiciliat în Caransebeș, pentru suma de 10,000 Lei — bani capital și acces, mobilele sechestrate și suprasechestrate care s'au prețuit în 13.000 Lei — bani și anume: 1. 30 metri șofă pentru haine, 2. două cuptoare de tuci se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătoriai mixte din Caransebeș, de sub No. 4479 1928 G. pentru încasarea pretențiilor de 10.000 lei capital cu 12% interese din 28 Decembrie 1927 și speșele de 2918 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 23 Octombrie 1928 la orele 10 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritei** și toți aceia care au voie de a cumpăra sunt invitați cu aceea observare că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intru cât mobilele supuse licitației sau mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX, din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 24 Septembrie 1928.

Portarel, **M. Guran.**

Judecătoria Mixtă Logoj.

Nr. 6133/1928.

Publicațiune.

Judecătoria Mixtă Logoj, aduce la cunoștință generală că la cererea Văduvei Maria Miculescu ca tutora a minorului Dimitrie Miculescu domiciliată în Armeniș, a pornit procedura pentru anularea următorului document despre care se afirmă că s'ar fi pierdut: Libelul de depunere No. II, 1197 liberat de banca „Albina” Societate pe Acții domiciliată în Logoj, pentru 7150,10 coroane, adică 3575,5 lei.

Deci instanța invită pe posesorul documentului amintit ca în termen de 1 an dela inserarea a treia a publicațiunii în Buletinul Justiției din Cluj să prezinte documentul la instanță, pentru că în caz contrariu instanța îl va declara nul, dacă petiționarul va cere aceasta din nou și termenul mai sus arătat va fi nexpirat.

Logoj la 6 Iulie 1928.

pentru conformitate mp.
indiscutabil.

Dr. Maior mp.
șof. judecător.

Judecătoria Mixtă Caransebeș,

No 3693/1928.

Publicațiune.

Judecătoria Mixtă Caransebeș, aduce la cunoștință generală că la cererea lui Mihai Imbrescu ca tutor a lui Dimitrie Popailă zis Panorani, domiciliat în Feneș, a pornit procedura pentru anularea următorului document despre care se afirmă că s'ar fi pierdut: Libelul de depunere No. 2174, liberat de Banca Poporală, S. P. A. Caransebeș, pentru lei 7994.

Deci instanța invită pe posesorul acestui document ca în termen de 1 an dela inserarea a treia a publicațiunii în Buletinul Justiției din Cluj, să prezinte documentul la instanță, pentru că în caz contrar, instanța îl va

Redactor responsabil: Nicolae Cornean

declara nul, dacă petiționarul va cere aceasta din nou și dacă termenul mai sus arătat va fi expirat.

Caransebeș la 19 Iulie 1928.

ss. **I. Virágh**, jude. cons. pentru conformitate:

L. T. ss. **Groza I.** grefier

Judecătoria Mixtă Caransebeș,

No. 5682/1928

Publicațiune.

Judecătoria Mixtă Caransebeș, aduce la cunoștință generală că la cererea lui George Miculescu zis Țițu domiciliat în Armeniș No. 54, a pornit procedura pentru anularea următorului document despre care se afirmă că s'ar fi pierdut: Libelul de depunere No. 1787 Pag. 371, Cartea II. liberat de Banca Poporală Institut de Credit și Economii, Societate pe Acții domiciliată în Caransebeș, pe numele lui George Miculescu zis Țițu domiciliat în Armeniș No. 54.

Deci instanța invită pe posesorul documentului amintit ca în termen de 1 an dela inserarea a treia a publicațiunii în Buletinul Justiției din Cluj, să prezinte documentul la instanță, pentru în caz contrar, instanța îl va declara nul, dacă petiționarul va cere aceasta din nou și termenul mai sus arătat va fi expirat.

Caransebeș la 26 Septembrie 1928.

ss. **I. Virágh**, jude. cons. pentru conformitate:

L. T. ss. **Groza I.** grefier.

Aducem la cunoștința On. public cetitor, că

CALENDARUL

ROMÂNULUI

pe anul

1929

anul al XLI-lea a apărut și se află de vânzare la Librăria noastră Diecezană pentru prețul de 32 Lei. Calendarul Românilor este cel mai vechi și mai bine redactat calendar din părțile bănățene, care și de astădată apare cu un bogat material literar, șematismul diecezei noastre, târgurile din Bănat și Ardeal etc.

Tip. și Librăria Diecezană din Caransebeș

Tiparul și editura Tipografiei diecezane în Caransebeș.